

Een nieuw jaar met nieuwe principes?

Zoals het iedere goede Vlaming betaamt, willen we aanheffen met jullie het allerbeste te wensen voor een goede start van een nieuw decennium in het nieuwe millennium dat snel opschiet. Niets dan positivisme, verdraagzaamheid, relativeringzin en om het met mijn idool, John Lennon, te zeggen: 'Give peace a chance'.

Als we nu in eigen huis en straat beginnen om het zo verder uit te bouwen, zijn we goed bezig, zou mijn penningmeester en muzikale goeroe, Keyzer de Laethem Saint-Martin, orakelen.

Gezien de theorie van de vergankelijkheid van de wereld (voorzien voor 2012) tegengesproken wordt door de wetenschappers en godsgeleerden, hebben we nog de tijd om alles goed te maken. Laat ons ervoor gaan!

Voor uw en ons 'Kleppe' bracht het nieuwe jaar goede vooruitzichten. Een oproep van enkele vrienden werd fluks gevolgd en het doet deugd te voelen dat ook de 'jeugd' een bijdrage levert.

Merkwaardig hoe een medium als Facebook toch banden schept en zijn 'sociaal werk' naar behoren vervult. Onze dank aan allen die reageerden.

Nieuwe voornemens? Niet echt. Hoewel sommige criticasters beweerden dat we teveel de politiek benadrukten en nogal eenzijdig waren, durf ik dat tegenspreken. Ieder 'publiek figuur' komt aan bod en dat zal zo blijven.

De laatste maanden worden onze brievenbussen overstelpt met flyers als 'Uniek Latem-Deurle' en 'Samenspraak' of krijgen we massamails als 'Welnes'. Hoewel de inhoud niet parallel loopt, heeft een goede verstaander slechts één half woordje nodig. Het is evident dat de oppositie de 'opbouw' van de heersende meerderheid zal minimaliseren of afbreken. Dat is nu eenmaal de taak (of het lot) van een groep die tot de oppositie gedwongen wordt. Als je sinds mensenheugenis de lakens hebt uitgedeeld, doet dat pijn en leidt dat uiteraard tot frustraties. Ik neem dat graag aan maar af en toe erger ik me aan de manier waarop. Ik vermoed dat de weinige haren van mijn goede vriend André (excuses Gouverneur als ik té familiair overkom) ten berge rijzen of vergrijzen bij al dat geleuter over 'onbehoorlijk bestuur'.

Toen ik (of liever mijn alter ego) in 2001 de eed aflegde als raadslid was ik mij bewust van de erfenis die mij (of liever ons) in de schoot geworpen werd. Als persmusket had ik al jaren de noodklok geluid. Niemand geloofde mij.

Ik vraag mij werkelijk af hoe 'nonkel Bob' het zou gered hebben, moest hij aan de macht gebleven zijn!

De 'boktor' was de voorbode voor het verknoeien van een dorpsgezicht en de bouw van een megalomaan gemeentehuis, een gebouw dat helemaal niet kadert in deze schitterende omgeving en nu, na amper 10 jaar, al aan een grondige renovatie toe is.

Het onroerend patrimonium dat geërfd werd, was een giftig geschenk. Waardevolle, nostalgische gebouwen, daar ben ik het over eens. Jammer genoeg waren ze door het miezige onderhoud (uit schrik voor belastingverhoging) totaal verkommerd en onherstelbaar. Die woorden zijn wel voor rekening van de kronieker en 'Latemkenner' in mij, niet voor de fractie waartoe mijn alter ego behoort. In ieder geval wil de VLDplus pas geëvalueerd worden na 2012.

Tot nader order geen postbus- of mailboxbevuiling, zeggen ze daar...

't Hoekske van de roddels & de halve waarheden...

Ge zoet nui toch ui oar uittrekken! Kwamme in de Fruitboetiek ezuu un poar jonge madamkes tee'en en 'k was zuust van plan om ulder un niejoar te wensen mee alles d'er op en d'er an, oas die iene bjuutie mai aanspreekt en vraagt of da'k den preezident van de Loatemse Vrienden ben. 'k Wazekik ezuu un beetse gesjarmeerd want 'k zaggek al un nieuw lid afkommen. Mijn ure pieroo! Ze vroeg mij nui al of damme in augustus weere mee diene vuilen boel van ouwe trakteurs de kirmesse gonken verpesten! <Het is milieuvervuilend>, zei ze in haar beste AN, <want het stinkt naar de pest en is slecht voor de opwarming van onze planeet. Daarbij zijn jullie een gevaar voor onze kinderen! We kunnen ze niet eens laten rondlopen als jullie het dorp in rep en roer zetten>! Lappe, we zijme nog moar den vijfden zanuwoarie en krijge al op mijnen donder. 'k Moste mijn wenschen weere inslikken en van 't verschieten un koste'k gien woorden vinden om sebiet un gepast antwoord te geven! Heur vriendinne zegdegge sebiet:

<ne discute pas, Suzy, ces paysans font toujours ce qu'ils veulent. Ils pensent vraiment que ce village leur appartient. Viens, allons prendre un café à la brasserie>. 'k Was van al die agressie weere bai main pose-tieven en 'k antwoordegge in main beste Fransch: <Mesdames, cette année-ci nous avons un accord avec BMW, Porsche et Ferrari! Cela va vous intéresser et éblouir en même temps. Les gérants de la région monteront leurs derniers modèles et les dames qui viennent en mini-jupe vont pouvoir faire un tour Latem-Oudenaarde-Latem>. Ze verschotten, kierdeggen ulder kerre en woaren 'chemin'. 'k Peize danze tee'en mai niemer zullen klappen oanze mai nog ne kier zien. Weeromme nen pak stemmen minder veur de volgende kiezinge! 't Es nie omdadde gien wit ende en nen plastron an èt, en 'en effet' ui veurouders in den Westhoek van 1472 tot 1708 'loonwerkers' waren (in 't Fransch es da 'des journalistes', peisek) dadde nen duts zijt. Oewel? Tussen 'journalier' en 'journalist' un es'ter moar weinig verschil in 't schrijven.

Kunde da nui geluiven! Ge doet nui ezuu ui beste om den historiek van ui durp te bewoaren veur 't nageslacht en da krijge als merci!

'k En goa der mij nui toch nie in opjoagen zulle. Loat ze moar doen, de katten doen wel, zegt de volksmond.

Verlee'n joar oak mai veurgenoomen wa mier 'en public' te verschijnen moar t'un ester nie van gekommen. 'k Un ben al gienen uitgoander en 't vliesch es zwak. Ge loat ui sebiet meeslepen in d'ambianse en veur dadde 't weet edde un stuk in uiwen meulen en 's andren-doags ne zieren kop. Ezuu nen firmen dagschottel zoe'k nog ne kier durven meepakken. Gezellig an un taffelke aliene mee un wijntse en un 'platse van den dag', een beetse snoaren noar de 'gasten van den dag': santé main ratse, ge vangt nogal wa op zulle.

Zuust veur niejoar woaren ze zelfs over mai an't lullen. Goeje dingen en slechte dingen. 'k Un koste ze gien ongelijk ge-

ven. 't Es wel leutig oas ge ezuu ne kier uurt wa dande jonge of nieuwe Loatemneers over ui paizen, zonder danze weten dadde zelve neeverst ulder zit. Spijtig da den garson mai tons beklapt ee.

Z'en uldren 'pousse-café' an den tuug weest drinken...

Van de joare un ek nog nie buiten geweest. 'k Un kan ezuu moar mee ruize stappen, loat stoan da'k zoe kunnen slieren zonder main botten te breeken! Doarbai, mijnen otto ee uuk un vallinge. Ee oest ne kier en 't es gedoan en doarmee loatek em wa rusten. Veur zijnen niejoar krijgt ee un nieuwe batterie... Nen garaziest moe uuk zain brud verdienen. Ja, 't veurdiel - sins da'k mee pensjoen ben - es da'k moar iene kier om de drei moanden den tank moe loatten vullen, zegt mijn madam. Zuust, moar 't un es wel nie zuu gezond veur mijnen Italsoander. Nen Ferrari? Nien't gai! Nen duugeweunen Alfa. 'k Blijve bai main mirk en bai mijn vrouwe en nie iederien kan da den dag van vandoage nog ze'en!

En we blijven der maar 'koeken' opgeven!

Est 't ulder uuk opgevallen hoe onverdroagzam dan de menschen geworden zijn? D'er mag gien scheete verdroaid zitten of ze beginnen mekoar uit te makken veur veurte vis, 't gebuurte sload'in ruize of de flikken worden gebeld. Woar goat da noartoe? Oas ge da nui vergelijkt met de joaren tsestig en tseeventig zoede verdomme beginnen schriemen. Wa kluuterijen damme wulder nie gedoan én! Den dienen dieme ne kier bai zijn pietse g'had oan, was un tijdse vies, moar achter un poar doa'en was da over en oatte jij ui bai ui leepels. Tons kost er nog gelachen worden, moar nui! Bijkes! Azijnpissers zijn 't geworden.

Oas'ter er ienen zijnen otto verkeerd parkeerdege (want da gebeurde tons uuk al), vijsdeggen wulder un wiel af en we beseftegggen alliest nie damme ons ei'en kluuteggen, want intussen kosten we uuk nie van onzen hof! Moeste da nui doen, zoe'ter un gerechterlijk onderzoek van kommen om den doader op te spuren. In dienen tijd nie. 't Slachtoffer vloektegge dat ketterde tot verre in de gebuuren, paktegge zijne kriek en vees'ter zijn wiel weere op en was wig, de pijp uit.

Un tijdse loater oa ienen van de gebuuren 't an zijne rekker.

De mensen woaren uuk veel gediensstiger. Ze sprongen bai in mekoars huishouwen en was ter ne kier un moeder ziek, dan kooktegge de gebuurvrouwe veur un huishouwen mier. Da was normal! Nui kent er oast niemand zijnen gebuur nemier. Mee moeite kant er nog nen 'goendag' of 'goenavend' af. De mensen willen op ulder ei'en zijn. Messchiens zijnder onder ulder dien da kunnen verstoan, moar de mieste van ons ras en geeneeroasse voelen da anders an. We zijme messchiens wa van den ouwen trempel, moar we zijn nog van d'echte!

Wa damme wulder up de kirmessen uitgestokken én! D'er un es gienen mens die't zoe geluuen, moesten me t'ollemolle vertellen. Un kirmesse wa es da? 't Es verdomme alle doagen kirmesse tegenwoordig. Vroeger was da veur ons un kram mee frieten en oliedotsen, nen peerdemeulen, nen ottoskoeter, nen bal, vierwrik op de Leie en nen velokoers mee boekmeekers. Oas ge nui noar de kirmesse goat: nen sjampanjebar, nen oesterbar, nen astronomieschen, gastronomieschen menu, nen 'ladies night'... Al wa da volks was, es verdwenen. De menschen zijn verwend. Ge kunt alle doagen van de weeke fieste ouwen. Let op, da es messchiens nie zu slecht want tenslotte leefde moar iene kier en de middenstand moe zijne botteram verdienen. Woar goade als verieniginge (ja, als Kleppe) goan scheu'en oas ge sens nuudig ét? Zuust! En ik zal den iesten zijn om da toe te geven.

Allee, da alliene moar om te zei'n datter wa mier mee mekoar moe geklapt worden. Neem nui ne kier un veurbeeld an 'Den Laethemschen Vriendenkring'. Der zitten doar leden bai uit al de loagen van de bevolkinge. Ze luisteren tuupe tegoare noar nen spreker en doen doarachter un klapke tussen pot en pinte. Z'en leute en den ienen liert iets van den andren. Peis ne kier op de spreuke die vroe'er in alle kaffeets ing: "Werkman of bankier, iedereen is welkom hier". Ja, kweetet, de miesten onder ulder zullen da wel nie gekend én, moar es da gien schuune uitdrukkinge? Ja, kweetet wel, nui es iederien uuk welkom, moar d'ambijanse es gielteganst anders. Ja, niets an te doen we moeten mee onzen tijd mee.

Ah, wacht... d'er valt mai zuust nog un goeie in van in dienen 'rijkemensenwinkel' van doarzuurst: ezuu mee den negenen kwampuk binnengestrompeld en 'k liepe mee mijn mandeke sebiet noar de 'fijnkostafdeling'. 'k Oa sjanse, d'er stond ien slanke madam in nen woarmen vellen mantel veuren mai te drentelen. 'k Zeije in mijn eigen 't zal ier rap goan moar wa groade gij: 2 tranches de jambon cuit, 2 jambon d'ardennes, 2 vieux Amsterdam, 50 grammes de Fleur de Bruges, 50 grammes préparé,... enzuvuurt. Ter stond verdomme al un rij'e van zes man achter mai en die sluure was nog bezig mee eur keuze te makken.

De ienen achter den andren stond doar al te kuchen en 't hoesten van de zeenuws. Eindelijk vroeg madam eur rekeninge. Zuust oas de caissière 't briefken afscheurdige, riep ze: ah oui encore un pain gris, mammezelle. Grand ou petit? zegt da blondse achter den tuug. Nog veur da diene vellenmantel kost antwoorden, roept er ne gast achter mai: 8 tranches s'il vous plait. Wulder schotten natuurlijk in nen lach, moar madam zag wit van kolleere! Allez, à la prochaine, mes amis.

Als de nood het hoogst is, zijn de vrienden nabij

Ik had er mij al bij neergelegd dat de 'Kleppe' voortaan alleen online zou verschijnen, maar dat was buiten de waard gerekend! Ik had al *Sint Maarten* aan mijn schoentje zien voorbijgaan, *Sinterklaas* en de *Sint van Meirlandia* waren mij ook niet gunstig gezind. Van Sint Meirlandia had ik dat nu wel verwacht. Ik had belastingverlaging voor Latem en Deurle gevraagd om niet egoïstisch over te komen. Dat was ons echter ook niet gegund. Wel waren de begrafenis-kosten in fel dalende lijn en toen voelde ik ook al de bui hangen. Geregeld zei de Sint van Meirlandia mij: 'in de grond zijde gij wel nen goeie gast, maar...'.

Allez, jullie kennen die uitdrukking wel. Ik wist dus ongeveer met welke termen ik in zijn boek genoteerd stond. Maar een heilig man mag je nooit met de vinger wijzen, niet? De *Kerstman* was ook al niet meegaand. Maar als in de sprookjes van *Sabine Poussins-le-Renard*, kwam er een gunstige ontknoping. Op oudejaarsdag hadden Luc en Erwin een ballonkeke opgelaten via Facebook en de actie schoot als Elodietje uit haar startblokken. De gazellen van de 4 x 4(00), excuses de 4 x 100, konden er echter niet aan tippen! De bluesman had de juiste snaar beroerd. De muziek sloeg aan en in een mum van tijd stond de tent in vuur en vlam. De papieren versie van De Loathemsche Kleppe kon (nog maar eens) van ondergang gered worden.

Ik vernam ook via vele telefoontjes dat heel wat lezers de eerste vijftig nummers ingebonden hadden tot een hardcover en dat ze toch nog liever papier vasthielden in plaats van de digitale versie te moeten lezen op het scherm. Afdrucken was dan weer helemaal uit den boze!

Je ziet dat er nog steeds vraag is naar 'papierene dragers'. Dat is een schitterend signaal naar de belangrijkheid van de bouw van een sport- en cultuurtempel (met bibliotheek) toe! Trouwens die e-books hebben mij nog steeds niet kunnen overtuigen want aangenaam lezen is dat niet.

Nu, het voorbije jaar hebben onze bestuurders er nogal koeken opgegeven! Zagen dat die kunnen! Je begrijpt niet dat er nog mensen 'afzakken' naar de gemeenteraad. Geloof mij, dat zal zo blijven tot na de volgende verkiezingen en dat sfeertje is nefast voor onze 'vriendschapsdorpen'! Ik ben er als geboren en getogen Latemnaar toch gerust in. Indertijd hebben we geroepen en geschreeuwd over de 'Moulin Rouge'. Nu het groen de site inpalmde, spreekt niemand er nog over. De villa van Minne, het Tempelhof, de Brouwerij, het oud-gemeentehuis van Deurle, het sport- en cultuurcentrum, de molen, de Bobar, De Apéro... en loop het lijstje maar af, zijn nu nog allemaal koren op de molen van gefrustreerde politici van allerlei pluimage en gedachtegoed. Eens dat alles voor de bakker is, kraait geen haan er nog over en valt alles weer in de plooi!

Deze gedrukte versie kwam er dankzij de sympathie van:

Daphné, Anouk, Gio & Marc 'Mielke'

